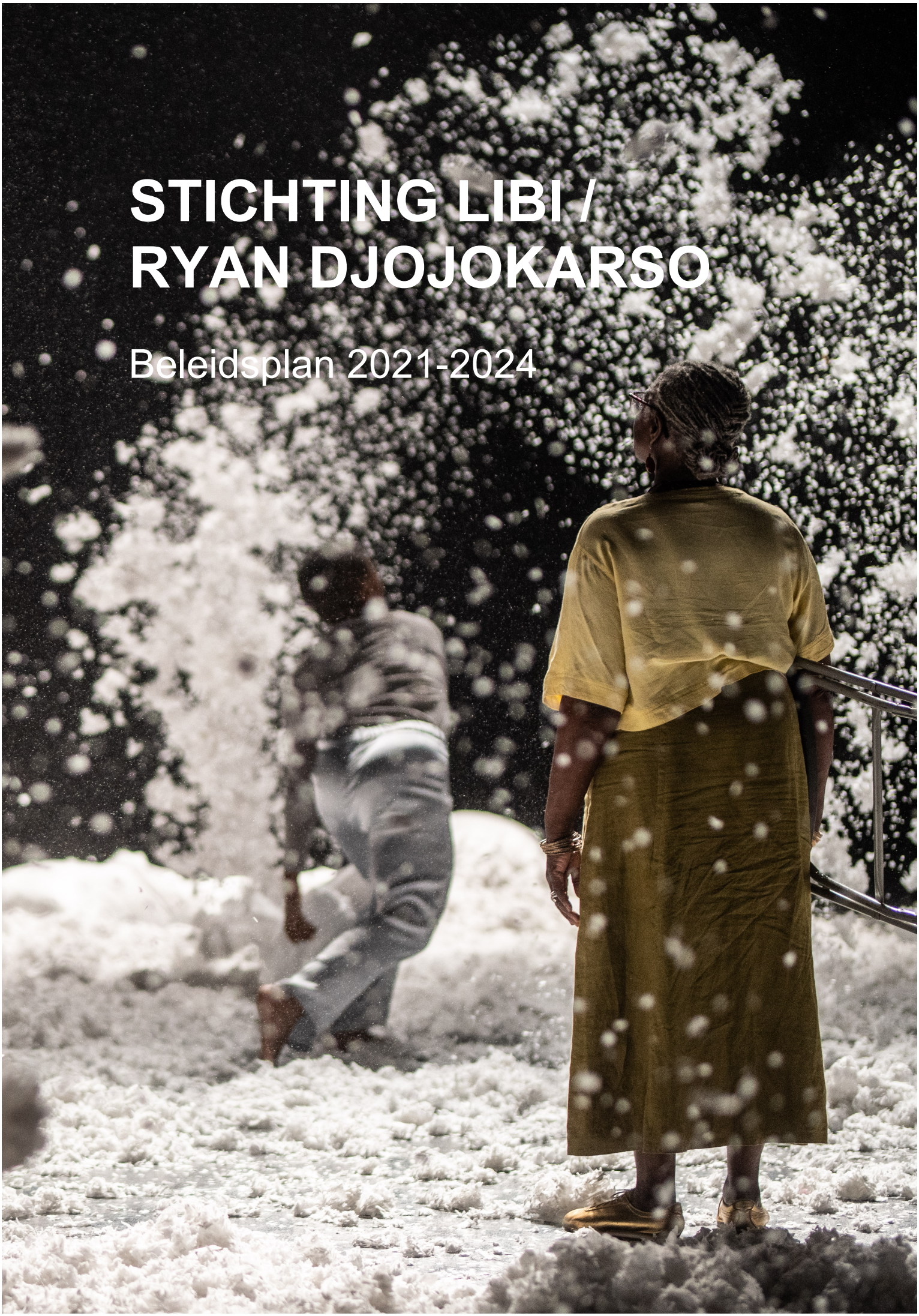

STICHTING LIBI / RYAN DJOJOKARSO

Beleidsplan 2021-2024

INHOUD

EEN INTRODUCTIE

TYPERING VAN DE ORGANISATIE

ARTISTIEKE UITGANGSPUNTEN

AMBITIES EN PLANNEN VOOR 2021-2024

PUBLIEK

EEN INTRODUCTIE

"Ryan Djojokarso, rising star in de dans, stelt niet teleur met een enigszins curieuze mengeling van verhalend bewegingstheater en expressionistische dans. Clichés vermijden doet-ie niet... het komt allemaal voorbij, maar zijn volstrekt niet- pretentieuze drijfveren zijn ontwapenend."
(Sander Hiskemuller over Mom:Me, Trouw)

Choreograaf Ryan Djojokarso (Suriname, 1983) heeft zich de afgelopen jaren ontwikkeld tot een veelzijdig maker. Hij heeft een heel eigen artistieke signatuur en maakt sinds 2012 toegankelijke voorstellingen met humor die een breed en cultureel divers publiek aanspreken. Divers in leeftijd, afkomst en kleur. Zijn voorstellingen combineren hedendaagse dans met andere disciplines zoals urban dansvormen, zang, livemuziek, mime en spel.

De afgelopen jaren maakt hij op succesvolle wijze eigen voorstellingen en werkt met andere theatermakers en muzikanten veelal onder de vleugels van Korzo. Ryan is oorspronkelijk opgeleid als danser aan de Rotterdamse Hogeschool voor de kunsten Codarts, waar hij in 2007 afstudeert. Al tijdens zijn opleiding is hij een veelgevraagd danser en staat hij in producties van onder meer Galili Dance, Liat Waysbort, Keren Levi, Itamar Serussi en Arno Schuitemaker.

Naast zijn werk als danser start hij met choreograferen en maakt onder meer werk bij Korzo, CaDance, Conny Janssen Danst, DOX en Scapino Ballet Rotterdam. Hij werkt ook regelmatig buiten de landsgrenzen. Zo realiseert hij in 2015 voor het dansensemble van Konzert Theater Bern de avondvullende voorstelling *Giacometti*. Het duet *Balts,* gecreëerd voor Korzo's Voorjaarsontwaken in 2013 wordt onder meer bekroond met de Critici Prijs in Hannover en de Berner Tanzpreis. In 2017 wint hij de BNG Bank Dansprijs voor veelbelovende choreograaf. Als multidisciplinair maker werkt hij geregeld met acteurs.

Zo maakt hij samen met regisseur Bram Jansen, actrice Romana Vrede en muziektheatercollectief Club Gewalt de productie *Who's afraid of Charlie Stevens?* Een aangrijpende voorstelling over Vredes autistische zoon. Daarnaast creëert hij regelmatig kinder- en jongerenproducties. In 2017 en 2020 wordt hij genomineerd voor de Prijs van de Nederlandse Dansdagen Jong Publiek. In zijn rol als maker voor jeugd wordt hij in het nieuwe Kunstenplan ook huischoreograaf bij Danstheater AYA, waar hij jaarlijks een productie gaat maken voor jong publiek.

Tot eind 2019 ontving Ryan van het Fonds Podiumkunsten een subsidie in het kader van de Nieuwe Makersregeling. Een ontwikkeltraject in samenwerking met Korzo, Het Zuiderstrandtheater en Scapino Ballet Rotterdam. Binnen dit traject realiseert hij onder meer de voorstellingen *Mom:Me* over de relatie tussen een tienermoeder en haar kind en *While the leaves are blowing* (Twools 19, Scapino Ballet Rotterdam), over de zoektocht naar de juiste partner. Als slotstuk creëert hij *LIBI*, een voorstelling voor de grote zaal van het Zuiderstrandtheater met dansers, een groep oudere Surinaamse amateurspelers, zanger Jeangu Macrooy en de SKVR Brassband. *LIBI* speelt twee avonden voor in totaal 1200 mensen. De voorstelling is een zoektocht naar zijn Surinaamse roots en de verhalen van de eerste generatie Surinaamse Nederlanders.

Momenteel tourt *Mom:Me* door het land en is de interdisciplinaire locatieproductie *Landverhuizers* van Orkater op komst in Rotterdam, waarbij Ryan verantwoordelijk is voor de choreografie. Een productie in regie van Titus Tiel Groenestege en Ria Marks, met Club Gewalt, acteurs, dansers, violist Yannick Hiwat en muzikant Gery Mendes. Ryan is daarnaast uitgenodigd voor het Fast Forward programma van het Fonds Podiumkunsten dat talentvolle midcareer makers de gelegenheid biedt hun vleugels internationaal uit te slaan.

De tijd is rijp voor een volgende stap. De afgelopen jaren heeft Ryan zijn eigen signatuur ontwikkeld en zijn stem gevonden. Over een jaar werkt hij acht jaar als maker en wil hij de eerste stappen richting een eigen gezelschap hebben gezet. Met zijn nieuwe Stichting LIBI creëert hij een fundament om zijn werk als

autonoom maker voort te zetten en te verdiepen. Een fundament waarbij hij een vast team om zich heen kan verzamelen. Een basis van waaruit zijn verhalen worden verteld en waarmee hij een plek inneemt in het Nederlandse danslandschap en het Rotterdamse culturele veld.

TYPERING VAN DE ORGANISATIE

MISSIE EN HOOFDDOELSTELLING

Ryan Djojokarso merkt dat er heel wat mensen in Nederland zijn die niet of nauwelijks voorstellingen zien. Kunst lijkt geen prioriteit te hebben binnen de samenleving. Voor hem is kunst van grote waarde. En daar wil hij nieuw publiek mee winnen en van overtuigen. In Suriname geboren en opgegroeid weet hij als geen ander dat kunst geen vanzelfsprekendheid is. Daarom voelt hij de urgentie om verhalende dansvoorstellingen te maken die herkenbaar en toegankelijk zijn voor een breed en cultureel divers publiek. Hij creëert een hybride vorm die hoge en lage cultuur en alle mogelijke genres met elkaar verbindt. Voorstellingen die mensen uit alle lagen van de maatschappij aanspreken. Licht, persoonlijk, speels, beeldend en met humor.

Met zijn werk wil hij een dialoog op gang brengen tussen culturen en groepen. Zijn werk laat zich niet onder één genre vangen. Hij verbindt en verrijkt de academische hedendaagse dans met urban dansvormen, Surinaamse dans en muziek en zang en spel. Hij werkt graag met zangers en orkesten en betrekt ook amateurs in zijn werk, zoals niet professionele dansers en spelers of een brassband. Hij vertelt verhalen, over zichzelf, relaties, generaties, soms geïnspireerd door literaire verhalen, vaak geput uit zijn eigen leven en omgeving.

Als vijftienjarige jongen verhuisde Ryan naar Nederland. Een heel nieuwe plek. Hij kon moeilijk aarden in deze wereld. De directheid, maar ook het zwijgen en niet uitspreken van zichtbare en voelbare oordelen. Dat zwijgen is dodelijk voor verbinding. Als de dialoog stopt en alleen het gissen naar de gedachte van de ander overblijft, zijn we als maatschappij ver van huis. Mensen praten zelden echt met elkaar en verbergen hun kwetsbaarheid het liefst achter een muur van bravoure of ironie. Kunst kan ons helpen om het sociaal isolement te doorbreken en nieuwe verbindende verhalen te vertellen.

KERNACTIVITEITEN

Ryan Djojokarso blijft de komende vier jaar multidisciplinaire voorstellingen maken die een zo groot en divers mogelijk publiek aanspreken. Per jaar wordt er één productie gemaakt in samenwerking met een ervaren artistiek team. De voorstellingen spelen in de kleine en middenzaal. Het zijn voorstellingen die empathie oproepen. Herkenbare persoonlijke en verhalende voorstellingen die relevant zijn voor deze tijd. Voorstellingen die met een grote dosis humor en nuchtere luchtigheid sociaal maatschappelijke thema’s belichten, zoals seksuele geaardheid, huiselijk geweld en ontwrichte relaties. De onderwerpen worden vertaald naar speelse en ontroerende voorstellingen. De producties zijn zo interdisciplinair mogelijk en integreren dans, theater, tekst, mime, performance, zang, livemuziek en videoprojectie om een wereld op het toneel te creëren die het publiek op vele niveaus weet te raken.

ARTISTIEKE UITGANGSPUNTEN

"Ryan Djojokarso en Raoul de Jong hebben met LIBI op een weergaloze manier de emoties, die bij deze periode horen, vast kunnen leggen. [...] Ik heb een toneelvorm mogen beleven waar ik nog heel lang van zal nagenieten." (Andy Doornhein over LIBI, Theaterparadijs*****)

TOEGANKELIJK EN MEERSTEMMIG

Gefascineerd door menselijke drijfveren vertaalt Ryan Djojokarso sociale thema's in toegankelijke persoonlijke verhalen. De meerstemmigheid krijgt vorm op verschillende manieren: via het werken met verschillende disciplines en generaties, met zowel professionals als amateurperformers, met verschillende dansstijlen en het toelaten van 'vreemde' stemmen en elementen. Dat laatste kan letterlijk een voorbij marcherende fanfare zijn, maar ook een klassieke tekst van Goethe of Shakespeare. Hij vindt het essentieel dat die 'hoge' en 'lage' cultuur samenkomen op het toneel.

EEN EIGEN TAAL EN GROTE GEBAREN

Als choreograaf weet Ryan in zijn werk een fysieke taal te creëren die zich echt vormt naar een thema. Hij gaat daarbij als een regisseur te werk. Met zijn dansers werkt hij op minutieuze wijze aan bewegingen die voor het publiek bijna gemakkelijk ogen maar in uitwerking complex zijn. Hij is ook gefascineerd door het dierenrijk. In de bewegingen van dieren lijkt altijd een tweede laag te zitten. Het is een emotionele betekenis die we vermoeden, of die we als mensen misschien wel invullen. Mensen lijken in hun gedrag ook vaak op dieren. Daarom gebruikt hij het dierenrijk als inspiratie voor het creëren van bewegingsmateriaal en interacties tussen dansers en performers. In afgelopen jaren heeft Ryan ervaring opgedaan in voorstellingen waarin een veelheid aan disciplines, groepen mensen met verschillende achtergronden en grote gebaren op het toneel samenkomen. Die rijkdom spreekt hem aan. De komende jaren wil hij zich hier verder in ontwikkelen. Hij is geraakt door het werken met amateurs en door hun openheid en het vertrouwen dat ze hem geven. Hun persoonlijke verhalen zijn vaak goud. Zij brengen een wereld binnen waarin nieuw werk kan ontstaan en hij zijn eigen taal verder kan ontwikkelen. Zijn werk is beeldend, met vervreemdende effecten en sferische soundscapes. Hij werkt hierbij samen met een hecht team van kunstenaars die elk hun eigen expertise en bijzondere kijk op het gebied van tekst, dramaturgie, geluid-, licht-, decor- en kostuumontwerp hebben.

AMBITIES EN PLANNEN VOOR 2021-2024

DE MENS TEGENOVER HET ALLEDAAGSE LEVEN

In 2021-2024 gaat Ryan Djojokarso een serie van 4 solo’s creëren vanuit verschillende perspectieven, achtergronden en culturen, elk gekoppeld aan een seizoen. Geen solo’s in traditionele zin, maar rijke vertellingen rondom één protagonist.

Ryan laat zich vaak inspireren door de dagelijkse beslommeringen en tekortkomingen van de mens. Voor dit traject gaat hij dieper in op het leven van de eenzame mens.

Verhalen over antihelden, die in gevecht zijn met hun eigen bestaan. Mensen die vastzitten in hun eigen conflict. Antihelden zijn karakters die ons kunnen aanspreken op onze empathie, op acceptatie. Want we worstelen allemaal in ons leven. We herkennen die worsteling. Is er nog hoop of geef je op? En kun je nog rekenen op je medemens?

‘Het getij zal zich over ons sluiten, het zal zijn alsof we nooit geleefd hebben, de wereld zal in onze afwezigheid gewoon doorgaan. In het enorme geheel zijn we onvoorstelbaar klein.’ (Alain de Botton)

4 SOLO’S, 4 PERSONAGES, 4 SEIZOENEN

In de serie van 4 solo’s is elke voorstelling gekoppeld aan een seizoen en een personage. Tijdens de vertelling is de buitenwereld van groot belang. Die manifesteert zich in het decor, in de rol van figuranten, dansers, acteurs en in andere theatrale elementen zoals projectie, livemuziek, zang en voice over. Bij elk personage krijgt de buitenwereld op een andere manier vorm. De omgeving verbeeldt of versterkt ook de dromen, gedachten of emoties van het personage.

VERNIEUWENDE SAMENWERKINGEN

Ryan schuwt de grote thema's van ons bestaan niet. Hij durft groot te dromen en smeedt samen- werkingen waarmee hij zijn ideeën weet uit te voeren. Hij is in staat de verschillende disciplines in een productie goed te dirigeren om zo een volledig geïntegreerde voorstelling te maken. Daarbij geeft hij elke discipline de ruimte en is er een groot vertrouwen in de kunstenaars met wie hij samenwerkt.
Ryan is sterk in het aangaan van connecties met mensen. Ze voelen zich snel bij hem op hun gemak en hij weet een sfeer te creëren waarin ze zich veilig en gehoord voelen. Hij is begripvol maar weet ook mensen aan te sporen om hun grenzen te verkennen en te verleggen. Het werken met grote groepen, ook met amateurs, is geen probleem voor hem. Zelfs als hij met veel weerstand te maken krijgt blijft hij flexibel en gaat op zoek naar creatieve oplossingen.

"Humor is geen sterke eigenschap van de gemiddelde choreograaf, maar wel van Djojokarso."
(Dick van Teylingen over LIBI, Theaterkrant)

Hij gelooft in wat hij maakt en dat het anderen kan raken en inspireren. Een essentieel aspect in zijn werk is humor. Ook al zijn de onderwerpen die hij aankaart soms heftig, alleen door het gebruik van humor kunnen ze dragelijker worden. Als we in staat zijn om te lachen om een situatie waarin we ons bevinden, kan er ruimte gecreëerd worden voor verandering. Humor speelt in het maakproces en op het toneel een onmisbare rol.

BEDRIJFSVOERING

Sinds 2013 ontwikkelt Ryan Djojokarso zich als maker. Na een succesvol Nieuwe Makerstraject via het Fonds Podiumkunsten hoopt hij nu als midcareer maker met zijn Stichting LIBI op een structureler vervolg binnen de Meerjarige Productiesubsidies. Hij heeft ervaring opgedaan in de aansturing van een groot team en kon daarin zijn artistiek leiderschap tonen. Met een meerjarige subsidie is er continuïteit; een basis voor professionalisering en verdieping van zijn positie als maker met een onderscheidende artistieke signatuur.

Momenteel wordt er intensief gezocht naar een zakelijk leider voor de stichting. Er zijn gesprekken gevoerd met potentiële kandidaten. Ondertussen is er ruime zakelijke kennis en ervaring aanwezig binnen het bestuur. Vanzelfsprekend wordt hierbij de Governance Code Cultuur in acht genomen.

Voor elke productie worden audities gehouden voor de professionele dansers, performers, zangers en musici. Sommige rollen worden ingevuld door stagiairs van de kunstvakopleidingen. Bij elke tour is er een productieleider en wordt er samengewerkt met een marketingprofessional die nauwe contacten met de theaters onderhoudt en marketingstrategieën en -campagnes uitzet.

In de huidige situatie merkt Ryan dat het te vroeg is om coproducenten te vinden voor samenwerkingen. Voor alle producties wordt inhoudelijk en zakelijk goed onderzocht welke coproducenten er straks bij worden gevraagd. Ryans taal is vernieuwend en niet makkelijk in een hokje te plaatsen. In samenwerkingen zoekt hij daarom naar partners waar zijn verhalende en interdisciplinaire taal goed mee matcht.

Stichting LIBI is een kleine organisatie. De verkoop van de producties doet de organisatie zelf. Ryan heeft goede contacten met de programmeurs van de theaters waar hij momenteel speelt. Als beginnend gezelschap is het zaak om eerst naam te maken, te werken aan landelijke spreiding en een financiële buffer op te bouwen. De voorgenomen producties vragen om een intieme setting en worden daarom aan het kleine en middenzaalcircuit verkocht. De ambitie om te creëren voor de grote zaal is niet afgenomen, integendeel, maar op dit moment is de capaciteit er nog niet. Het leggen van de eerste bouwstenen heeft prioriteit.

"Mom:Me. Dat is te direct en letterlijk soms, maar tegelijk zo oprecht, niet pretentieus en bovenal eigenzinnig, dat je eraan blijft terugdenken."
(Mirjam van der Linden, de Volkskrant****)

PUBLIEK

Ryan Djojokarso bereikt met zijn multidisciplinaire en verhalende voorstellingen heel diverse doelgroepen. Door de mix van persoonlijke verhalen van westerse en niet-westerse oorsprong, is zijn publiek heel gemixt. Zijn werk spreekt liefhebbers van hedendaagse dans aan en mensen van alle leeftijden, kleur en afkomst. De voorstellingen vinden steeds hun oorsprong in een verhaal van een gemeenschap. Dat maakt ze actueel en tegelijkertijd persoonlijk en toegankelijk. Het zijn verhalen waar mensen zich in kunnen herkennen. Ryan heeft zich tot doel gesteld een zo breed mogelijk publiek te bereiken. Ook mensen die normaal gesproken (vrijwel) nooit naar het theater gaan. Daarom werkt hij in zijn producties graag vanuit de eigen ervaringen van mensen, zoals hij in *LIBI* deed. Als het kan integreert hij ze ook het liefst in zijn voorstellingen als amateurperformers. Die betrokkenheid verbindt zijn werk meteen aan een grotere gemeenschap. Als maker met een migratieachtergrond vecht Ryan voor meer kleur. Niet alleen op de planken maar net zo hard in het publiek. Het publiek moet een afspiegeling kunnen zien van zichzelf op het podium en in de verhalen die worden verteld.

COMMUNITYPROJECTEN EN RANDPROGRAMMA'S

Er zijn in 2021-2024 verschillende samenwerkingsproducties met amateurs uit de wijk of met muziekgroepen. Die samenwerkingspartners hebben hun eigen achterban en weten die te bereiken. Binnen een gemeenschap of 'subcultuur' werkt de mond-tot-mondreclame heel sterk. Het wordt doorverteld. Ryan gaat ook actief op zoek naar publiek, niet alleen via reguliere marketingkanalen en middelen, maar door de wijk in te gaan, verhalen op te halen, deelnemers te zoeken en over het werk en de voorstelling te informeren. Rondom de producties worden open repetities, inleidingen en nagesprekken georganiseerd om het publiek uitvoerig kennis te laten maken met Ryans werkwijze, inspiraties en motivaties.

Marketing

De marketingprofessional die de jaarlijkse tournee begeleidt, is thuis in de podiumkunsten en houdt nauw contact met de marketeers van de theaters. Per stad is er overleg over gerichte acties, zoals mailings, online (social media) campagnes en de benadering van potentieel nieuwe doelgroepen. In overleg met Ryan wordt het relatienetwerk van (voormalige) partnergezelschappen ingezet voor het tippen van de producties. De relatie met de diverse dans-, theater- en kunstvakopleidingen wordt ingezet en ook verder uitgebouwd via bijvoorbeeld ontmoetingen met de maker, kunstenaars uit het artistieke team en de cast.
De marketingprofessional is verder verantwoordelijk voor campagnebeelden en publiciteitsteksten voor de theaters en organiseert ook het maken van aansprekend beeldmateriaal zoals repetitiebeelden, achter de schermen films, scènefoto's en trailers die ingezet kunnen worden voor social media posts en campagnes, op theaterwebsites en YouTube/Vimeokanalen. Er wordt actief ingezet op free publicity in regionale en landelijke kranten, bladen en online platforms. En in thematisch relevante publicaties en websites en blogs.

“Djojokarso doet zijn werk goed. De 32-jarige heeft de ideeën en het vermogen om ze over te brengen. Zo creëert de Berner Tanzcompagnie een stuk dat laag na laag inspireert.”
(Marianne Mühlemann over Giacometti in Zwitsers Dagblad Der Bund)